Folketingets Ombudsmand
Gammeltorv 22
1457 København K

Klik og vælg dato
J.nr. 2026 - 4887

Skatte- og Vækstministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 – København K

Telefon +45 33 92 33 92
Mail svmn@svmn.dk

www.svmn.dk

1. Sagsbehandlingstiden i sager vedrørende dobbelt- og tripelbeskatning
Folketingets Ombudsmand har den 6. august 2026 anmodet Skatte- og Vækstministeriet om en udtalelse om myndighedernes samlede sagsbehandlingstid i sager vedrørende dobbelt- og tripelbeskatning, herunder om denne findes tilfredsstillende.

Folketingets Ombudsmand har desuden bedt Skatte- og Vækstministeriet redegøre for, hvilke tiltag ministeriet overvejer at tage på området i lyset af bl.a. hensynet til de berørte borgere.

For så vidt angår den samlede sagsbehandlingstid i den pågældende type af sager og tiltag til at reducere denne, kan Skatte- og Vækstministeriet henholde sig til vedlagte udtalelse fra Skattestyrelsen og Skatteankestyrelsen, *jf. bilag 1*. Ministeriet har noteret sig, at begge styrelser har fokus på at nedbringe sagsbehandlingstiden gennem forskellige tiltag.

Herudover kan det nævnes, at skatte- og vækstministeren på stormødet om retssikkerhed på skatteområdet den 30. oktober 2026 lancerede et nyt retssikkerhedsforum, der skal understøtte arbejdet med retssikkerhed i Skatte- og Vækstministeriet. Forummets medlemmer vil bestå af relevante organisationer, skatteeksperter og andre aktører. Nogle vil deltage fast, mens andre vil deltage afhængigt af de temaer, der behandles. Derudover vil der også være repræsentanter fra embedsværket, og Skatte- og Vækstministeriets departement vil yde sekretariatsbistand for forummet.

Retssikkerhedsforummet skal følge arbejdet med retssikkerhed, som bl.a. er forankret konkret i fire arbejdsspor, hvoraf et af sporene er på kontrolområdet. Arbejdssporet skal bl.a. have fokus på, hvordan borger- og virksomhedsperspektivet i højere grad tænkes ind i vejledning, sagsbehandling, kontrol og kommunikation. Det gælder bl.a. områder, hvor sagsbehandlingstider er lange, eller hvor konsekvenserne af fejl kan være særligt indgribende for den enkelte.

2. Klage fra advokat Lars Fogh over Skatte- og Vækstministeriets anke af en konkret dom
I forlængelse af henvendelsen fra Folketingets Ombudsmand til Skatte- og Vækstministeriet af 6. august 2026 vedrørende sagsbehandlingstiden i sager om dobbelt- og tripelbeskatning, har Folketingets Ombudsmand den 7. september 2026 anmodet ministeriet om i besvarelsen at inddrage det, som advokat Lars Fogh på vegne af Rie Nisted Velling og

Scanpha Consult ApS anfører i en klage af 31. august 2026 over Skatte- og Vækstministeriets anke af Retten på Frederiksbergs dom af 2. marts 2026.

Advokat Lars Fogh anfører bl.a. i sin klage til Folketingets Ombudsmand af 31. august 2026, at der på vegne af Rie Nisted Velling og Scanpha Consult ApS indgives en klage over Skatte- og Vækstministeriets, departementets, beslutningsproces i forbindelse med ministeriets anke af Retten på Frederiksbergs dom af 2. marts 2026 til Østre Landsret. Advokaten anfører desuden, at klagen alene angår Skatte- og Vækstministeriets interne beslutningsproces som forvaltningsmyndighed og procespart, særligt om ministeriet ved beslutningen om at anke en tabt byretsdom har anvendt og efterlevet sine egne retningslinjer for anke af tabte sager i retssagsvejledningen (SKM2018.517.DEP).

I forlængelse af brevet fra Folketingets Ombudsmand til Skatte- og Vækstministeriet af 7. september 2026 har Folketingets Ombudsmand den 8. september 2026 anmodet ministeriet om at inddrage det, som advokat Lars Fogh på vegne af Rie Nisted Velling og Scanpha Consult ApS anfører i en klage af 7. september 2026 til Folketingets Ombudsmand, i ministeriets besvarelse.

Advokat Lars Fogh har den 7. september 2026, som opfølgning på ovennævnte klage af 31. august 2026, anmodet Folketingets Ombudsmand om ved behandlingen af klagen af 31. august 2026 at lægge til grund, at klagens genstand – departementets forudgående forvaltningsakt om at anke – er en beslutning om departementets sagsførelse som procespart, og at den hverken er en afgørelse om skatteansættelse, afgiftsforhold, ejendomsvurdering eller skattepligt, eller en del af domstolenes virksomhed efter ombudsmandslovens § 7, stk. 2. Advokaten anmoder desuden Folketingets Ombudsmand om at tage stilling til, om Skatte- og Vækstministeriets udtalelse til Berlingske Tidende – hvorefter ministeren generelt skulle være afskåret fra at forholde sig til sager af denne karakter – er forenelig med de kompetenceregler, der faktisk gælder for beslutninger om anke af tabte sager.

I forlængelse af brevet fra Folketingets Ombudsmand til Skatte- og Vækstministeriet af 8. september 2026 har Folketingets Ombudsmand den 10. november 2026 anmodet ministeriet om at inddrage det, som advokat Lars Fogh på vegne af Rie Nisted Velling og Scanpha Consult ApS anfører i sit brev af 6. november 2026 til Folketingets Ombudsmand, i ministeriets besvarelse.

Advokat Lars Fogh har den 6. november 2026 fremsendt supplerende bemærkninger til ovennævnte klage af 31. august 2026. Advokaten anmoder bl.a. Folketingets Ombudsmand om at undersøge, om departementet har vurderet anken i sagen om moms særskilt og konkret efter retssagsvejledningens kriterier. Advokaten anfører, at ministeriet bør fremlægge den særskilte vurdering af momsanken, angive de konkrete grunde til at opretholde den og foretage en fornyet konkret vurdering, hvis vurderingen mangler eller ikke belyser vejledningens kriterier. Advokaten anfører videre, at det samme gælder anken i sagerne om indkomstskat, og at spørgsmålet om ministerens kompetence har betydning for, hvem der kan træffe beslutning om opfølgningen.

Skatte- og Vækstministeriet udtaler følgende i anledning af klagen fra advokat Lars Fogh til Folketingets Ombudsmand over ministeriets anke af en konkret dom:

2.1. Skatte- og Vækstministeriets retssagsførelse
Skatte- og afgiftspligtige kan indbringe en afgørelse, der er truffet af skattemyndighederne for domstolene, jf. skatteforvaltningslovens § 48. Tilsvarende kan Skatte- og Vækstministeriet indbringe spørgsmål, som er afgjort af skatteankestyrelsen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten, for domstolene, jf. skatteforvaltningslovens § 49. Skatte- og Vækstministeriet er procespart i disse sager, og departementet har dermed kompetencen til at træffe afgørelse i spørgsmål vedrørende procesførelsen.

Førelse af retssager på Skatte- og Vækstministeriets område følger retningslinjerne i ministeriets retssagsvejledning.

Det er et grundlæggende princip for Skatte- og Vækstministeriets førelse af retssager, at skatteborgerne ikke unødigt trækkes gennem retssager. Samtidig skal sagerne afsluttes med det rigtige resultat på det tidligst mulige tidspunkt, jf. Skatte- og Vækstministeriets retssagsvejledning SKM2018.517.DEP.

Det fremgår af retssagsvejledningen, at det ligeledes er et princip, at sager skal føres på deres indhold – ikke på formalia. Ved formalia forstås fx procedurefejl eller tekniske fejl.

Det fremgår desuden af retssagsvejledningen, at Skatte- og Vækstministeriet kun skal indbringe en afgørelse eller anke en dom, hvis den er principiel, eller hvis særlige grunde taler for det. Principielle sager er sager, der kan få betydning for et større eller ukendt antal skatteydere. Særlige grunde kan være, at sagen drejer sig om væsentlige beløb eller har betydelig interesse, selv om den ikke er principiel.

Der skal derudover være en begrundet formodning om, at det vil ende med et andet resultat, hvis Skatteministeriet vælger at indbringe en sag for domstolene eller at anke en dom.

Skatte- og Vækstministeriets beslutning om at indbringe en sag for domstolene eller at anke en dom sker i tæt samarbejde med Kammeradvokaten og efter en forudgående høring af Skatteforvaltningen og Landsskatteretten (hvis det er en Landsskatteretssag) hhv. Skatteankestyrelsen, og hviler på grundige juridiske overvejelser om, hvad der vurderes at være den mest korrekte tilgang til en sag inden for rammerne af gældende ret.

Det bemærkes i den forbindelse, at det i forhold til departementets beslutning om at indbringe en sag for domstolene eller at anke en dom, i praksis er afdelingschefen for Jura, som er ansvarlig for, hvad der skal ske i sagen. Beslutningen træffes på baggrund af Kammeradvokatens indstilling, og efter en forudgående høring af Skatteforvaltningen og Landsskatteretten (hvis det er en Landsskatteretssag) hhv. Skatteankestyrelsen.

Skatte- og vækstministeren har i udgangspunktet som den øverste politiske og administrative leder af ministeriet den overordnede instruktionsbeføjelse over for departementet og den øvrige skatteforvaltning. Kompetencereglen i skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, begrænser imidlertid ministerens og ministeriets beføjelser med hensyn til at give

tjenestebefalinger til skatteforvaltningen om udfaldet af konkrete sager. Bestemmelsen vedrører ikke retssagsadministrationen, hvor Skatte- og Vækstministeriet er procespart. Skatte- og Vækstministeriet er dog underlagt samme forvaltningsretlige krav ved udøvelse af sin myndighed som skattemyndighederne i øvrigt. Konkrete beslutninger om procesførelse skal således træffes under iagttagelse af almindelige forvaltningsretlige principper, herunder må disse beslutninger ikke være vilkårlige eller varetage usaglige hensyn. En minister må således ikke efter politisk forgodtbefindende/præference bestemme, hvilke borgere staten skal eller ikke skal føre en sag imod.

Skattemyndighederne skal generelt overholde forvaltningsretlige regler og principper, herunder legalitetsprincippet, grundsætningen om saglig forvaltning og lighedsgrundsætningen i sin virksomhed. Det gælder også i forhold til retssager, herunder spørgsmålet om indbringelse eller anke. Da reglerne på skatte- og afgiftsområdet sædvanligvis er relevante for en stor del af borgere og virksomheder, vil der ofte være mange andre sager, hvor afgørelserne er truffet efter de samme regler. Ministeriets beslutninger om procesførelse skal således afspejles i skattemyndighedernes generelle praksis. Udgangspunktet vil således være, at myndighederne skal tilpasse deres praksis, hvis en sag ikke ankes eller indbringes.

Hvis Skatte- og Vækstministeriet fx på nuværende tidspunkt opgav at føre alle verserende retssager, der omhandler konsulenter, der organiserer sig i selskabsform, selv om de efter gældende praksis anses for at lønmodtagere (dvs. de sager, der fører til tripelbeskatning), vurderes det at rykke på grænsen for, hvornår man anses for at være selvstændigt erhvervsdrivende. Afgrænsningen har betydning i mange andre tilfælde end sager, der fører til tripelbeskatning. Fx sagerne om Wolt-budes skattemæssige status, som også har været dækket i medierne. Afgrænsningen kan også have betydning ved afgørelsen af, om udlændinge kan beskattes af arbejde udført i Danmark. Det ville dermed have vidtrækkende – og utilsigtede – konsekvenser at opgive at føre de verserende retssager.

Skattemyndighedernes beslutninger om procesførelse skal generelt ses i lyset af myndighedernes kerneopgave med at sikre, at der sker korrekt opkrævning og inddrivelse mv. af skatter og afgifter. Hvis en klageinstans således har truffet en afgørelse, eller hvis en domstol har afsagt en dom, som efter Skatte- og Vækstministeriets opfattelse ikke er i overensstemmelse med gældende ret, vil dette i almindelighed tale for at indbringe eller anke den pågældende afgørelse, men dette undlades i overensstemmelse med retssagsvejledningen i praksis, hvis sagen hverken er principiel, eller særlige grunde taler for det.

Der henvises herudover til vedlagte notat om Skatte- og Vækstministeriets retssagsførelse og rammerne herfor, *jf. bilag 2.*

2.2. Skatte- og Vækstministeriets anke af Retten på Frederiksbergs dom af den 2. marts 2026
Landsskatteretten har den 6. november 2022 truffet tre afgørelser, som advokat Lars Fogh, på vegne af Rie Nisted Velling, har indbragt for domstolene. Efter anmodning fra advokat Lars Fogh blev de tre sager kumuleret til fælles behandling i Retten på Frederiksberg.

Skatte- og Vækstministeriet har i forbindelse med beslutningen om at anke Retten på Frederiksbergs dom af den 2. marts 2026 vurderet, at dommen er principiel, da den vil kunne få videregående betydning.

Årsagen hertil er, at byrettens præmisser i dommen vil kunne være retningsgivende i en lang række lignende sager med konsulenter, der organiserer sig i selskabsform på en måde, som efter gældende praksis behandles som henholdsvis lønmodtagere i skattemæssig henseende og ikke-afgiftspligtige personer i momsmæssig henseende. Derudover er det ministeriets opfattelse, at der foreligger en begrundet formodning for, at ankesagen vil føre til et andet resultat.

Det bemærkes, at tvisten i sagen ikke drejer sig om tripelbeskatning, men derimod spørgsmålene om, hvorvidt der er tale om indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed (skatteretlig kvalifikation), og hvorvidt der er tale om selvstændig økonomisk virksomhed i momsmæssig henseende (momsretlig kvalifikation).

Tripelbeskatningen i sagen opstår som en skattemæssig konsekvens af, at Skatteforvaltningen anser en person, der har drevet virksomhed gennem sit selskab, for at være rette indkomstmodtager af vederlag, som selskabet har modtaget. I disse situationer kan der ske beskatning tre gange – først hos personen som løn, dernæst i selskabet (som et tilskud fra personen til selskabet) og til sidst ved evt. udlodning af udbytte fra selskabet, jf. også *pkt. 3* nedenfor.

Anken skyldes således, at dommens præmisser vurderes at rykke på grænserne for, hvornår man anses for at være selvstændig erhvervsdrivende i skattemæssig henseende og anses for at drive selvstændig økonomisk virksomhed i momsmæssig henseende. Det har betydning i mange andre tilfælde end sager, der fører til tripelbeskatning.

Skatte- og Vækstministeriet havde inden beslutningen om at anke dommen modtaget en indstilling fra Kammeradvokaten og udtalelser fra Skattestyrelsen og Landsskatteretten.

Skatte- og Vækstministeriets beslutning om at anke dommen er således truffet i overensstemmelse med retssagsvejledningen.

3. Kommende lovgivningsinitiativ

Det kan oplyses, at det fremgår af regeringens lovprogram for den kommende folketingssamling 2026/27, at skatte- og vækstministeren vil fremsætte et lovforslag om afskaffelse af tripelbeskatning, som har til formål at lempe den hårde beskatning, der opstår i sager, hvor en person, der har drevet virksomhed gennem sit selskab, anses for at være rette indkomstmodtager af vederlag, som selskabet har modtaget.

Såkaldt tripelbeskatning kan opstå for personer, der har stiftet et selskab og udfører arbejde i selskabets navn, men hvor Skatteforvaltningen anser personen for at være rette indkomstmodtager. Det afgørende er således, hvem der er den rette indkomstmodtager.

En person kan godt drive virksomhed i selskabsform. I disse tilfælde beskattes selskabet af det vederlag, som selskabet har modtaget, og derefter beskattes personen af evt.

udbytte fra selskabet. Denne form for beskatning af samme indkomst to gange – økonomisk dobbeltbeskatning – er tilsigtet og skal sikre, at virksomhedsindkomst beskattes på samme niveau, uanset om virksomheden drives af personen selv eller gennem et selskab.

Hvis personen reelt må betragtes som lønmodtager i forhold til den, der har betalt ydelsen, vil placeringen af indkomsten i selskabet føre til skattemæssig korrektion. I den situation kan der ske beskatning tre gange. Først hos personen, dernæst i selskabet (som et tilskud fra personen til selskabet) og til sidst ved evt. udlodning af udbytte fra selskabet. I disse tilfælde fører beskatningen til et urimeligt resultat.

Det kan oplyses, at lovgivningsarbejdet er i fuld gang, både i forhold til at få ændret reglerne fremadrettet, men også med at se på løsninger, der kan hjælpe dem, der allerede er blevet ramt af reglerne.

Derfor har skatte- og vækstministeren specifikt vedrørende de tilfælde, hvor en person er blevet anset for rette indkomstmodtager af vederlag, der er udbetalt til et selskab, som personen ejer, taget det usædvanlige skridt at anmode Kammeradvokaten om at undersøge muligheden for at berostille verserende retssager herom, indtil den kommende lovgivning, der har til formål at lempe den meget hårde beskatning, er gennemført.

Skatte- og vækstministeren har herudover – parallelt med det påtænkte lovgivningsinitiativ – bedt Skattestyrelsen om at sikre, at praksis på området er klar og tilgængelig, så borgerne får bedre mulighed for at vurdere, om de skattemæssigt anses som lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende. Dette har til formål at sikre, at færre borgere fremover kommer i klemme, og at Skatteforvaltningen kan rette fokus mod dem, der rent faktisk vil snyde systemet.

Der henvises herudover til skatte- og vækstministerens svar på SAU alm. del – spm. 319-322 af 1. september 2026, SAU alm. del – spm. 328 af 2. september 2026, SAU alm. del – spm. 330-332 af 3. september 2026, SAU alm. del – spm. 366 af 7. september 2026, SAU alm. del – spm. 371-378 af 9. september 2026, SAU alm. del – spm. 416 af 14. september 2026, SAU alm. del – spm. 469 af 25. september 2026, SAU alm. del – spm. 493 og 495 af 29. september 2026 samt svar på spm. S 24 af 6. oktober 2026. De pågældende svar er vedlagt, *jf. bilag 3*.

Denne udtalelse sendes til Folketingets Skatteudvalg (SAU) til udvalgets orientering.

Med venlig hilsen

Didde Riggelsen